

Written by

Wednesday, 09 July 2008 13:15 -

மண்ணகைக் கடும்காத்தீ ர்கள்!

எல்லோருக்கும் உணவு எனும் போது... நாட்டில் எவ்வளவு விளைநிலம் உள்ளது...

அதன்

இன்றைய தரம் என்ன... எவ்வளவு விளைகிறது... எவ்வளவு அதிகம் விளைவிக்க

முடியும்?

என்று பலவற்று துணைகளைக் கேள்விகளாகக் காண்பதில் களைநாம் கண்டாகவண்டும்.

விளைநிலத்தை அதிகரிக்க முடியாத நிலையில் தற்போதிருக்கும் ஒவ்வொரு சதுர அடி நிலமும் மிக முக்கியமானதாகிறது. பிமிட்பரப்பில் சூமார் 2% மட்டுமே விளைநிலம்.

அதாவது, ஒரு ஆப்பிள் பழத்தை நமது பிமிட உருண்டையாக நினதத்து அதை 100 சம துண்டுகளாகக் கவலோம். அதில் 2 துண்டுகள் பகுதிதான் விளைநிலம். விளைச்சலை முடிவு

செய்வது, அந்நிலத்தின் உயிரோட்டமுள்ள மலேமண்பகுதியே. பொதுவாக இதன் அளவு அரை

அடி முதல் 1 அடி ஆழம் வரையே. இதிலிருந்துதான் உலகில் தற்போது வாழ்ந்து

கொண்டிருக்கும்... நாளகைக் கிற்றது வாழப்போகும் மக்கள்க்கும்

காலநடைகளுக்கும்

தவேயான உணவை விளைவிக்கவண்டும்.

இவ்வளவு முக்கியமான மலேமண்பை இப்போது நாம் எப்படிப் பயன்படுத்துகிறோம்?

10

ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மலோக நடந்து வரும் விவசாயத்தில் சிதையாமல் இருந்த

விளைநிலத்தை, கடந்த 50 ஆண்டுகால பசுமபைப் புரட்சியின் ரசாயன விவசாயம்

பெருமளவு

பாதித்துவிட்டது என்பதையாரும் மறுக்கமுடியாது.

கடந்த 35 ஆண்டு காலமாக 'உயர் விளைச்சல் உயிரியல் பண்ணை மாதிரி' என்பதை நடத்தி

வரும் ஜான் ஜீ வன்ஸ் என்ற பிரெஞ்சு விஞ்ஞானி, இந்த மண்ணிலிருந்து நமக்க்குக்

கிடகைக்கும் ஒவ்வொரு கிலோ உணவும் எப்படி வருகிறது என்பதை விளக்குகிறார்.

'அமெரிக்காவில் இயந்திரமய ரசாயன விவசாயத்தின் மடிலம் விளைவிக்கப்படும் ஒவ்வொரு

கிலோ உணவும் 6 கிலோ மண்ணின் உயிர்த் தன்மையை அழித்து விளைகிறது. அமெரிக்க

Written by

Wednesday, 09 July 2008 13:15 -

இங்கிலாந்தில் உள்ள எஸ்சிகெஸ் பல்கலைக்கழகத்தின் ஜூலியஸ் பிரட்டி, ராச்சலே ஹின் ஆகியோர் வளரும் நாடுகளில் நடப்பில் இருக்கும் 200-க்கும் மலோன இயற்கை வழி

விவசாயத் திட்டங்களை அலசி ஆராய்ந்தனர். இத்திட்டங்கள் 90 இலட்சம் பண்ணைகளில்

7.2 கோடி ஏக்கரில் நடந்தவை. இவர்களது ஆய்வு, எல்லோரும் இயற்கை விவசாயத்துக்கு

மாறினால், இப்போது விளைவதில் 93% விளைச்சலை உலகம் உடனடியாகப் பெறும் என்கிறது.

மத்திய இந்தியாவில் 1,000 பண்ணைகளில் 7,750 ஏக்கரில் இயற்கை வழியில் பயிரிடப் பட்ட பருத்தி, கோதுமை, மிளகாய், சோயாபீன்ஸ் பயிர்களின் விளைச்சல் ரசாயன விவசாயத்தை விட 20% அதிகமிருந்ததாக அங்கு நடந்த 7 ஆண்டு ஆய்வுகளின் முடிவுகள் தெரிவிக்கின்றன.

இந்த ஆய்வுகளின் முடிவுகளைத் தொகுத்து, 'வரேல்டு வாட்ச் இன்ஸ்டிடியூட்' 2006-ம் ஆண்டில் சில ஆய்வுகளை வெளியிட்டது. இந்த ஆய்வுகளின் ஓட்டுமொத்தமான

முடிவுகள் - 'உலக உழவர்கள் இன்றே இயற்கை வழி விவசாயத்துக்கு மாறினால் வளர்ந்த நாடுகளில் விளைச்சல் இப்போது பெறுவதில் 80% இருக்கும். வளரும் நாடுகளில் 2.4 மடங்கும் இருக்கும்' என்பதுதான்.

"வளரும் நாடுகள் பரவாயில்லை. ஆனால், வளர்ந்த நாடுகளில் 20% விளைச்சல் குறைவு

ஏற்படும் என்கிறதே ஆய்வு முடிவுகள். இது உலக அளவில் பாதிப்பை ஏற்படுத்துமே?" என்ற ஐயம் உடனே எழும். உலக மக்கள் தொகையில் அதிக மக்கள் வாழ்வது வளரும் நாடுகளான மினறாம் உலக நாடுகளில் தான். பசியால் வாடும் மாய்வதும் இந்த நாடுகளில் தான். எனவே, இங்கு அதிகம் மகசூல் காண வேண்டும் என்பதே எல்லோரின்

ஆசையாக இருக்கிறது-சர்வதேச உணவு தானிய வியாபாரிகள் தவிர! எனவே, வளரும் நாடுகளில் மீ தமாகும் விளைபொருட்கள் வளர்ந்த நாடுகளின் பற்றாக்குறையையும் போக்குகும். ஏழை நாடுகளின் அன்னியச் சலவாணி பெருகும்.

இன்னொரு கோர முகம்!

Written by

Wednesday, 09 July 2008 13:15 -

உணர்வு உற்பத்தி குறைந்துவிட்டது... உணர்வுப் பஞ்சம் வரும்... பட்டினிச் சாவுகள் ஏற்படும்... என்றெல்லாம் எப்போது பார்த்தாலும் சொல்லப் படுகிறது. ஏற்கெனவே பட்டினிச் சாவுகளும் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சனைக்கு

உண்மையான

காரணம்... உணர்வு உற்பத்தி குறைவுதானா? என்றொரு கேள்வியை எழுப்பினால், பிரச்சனையின் இன்னொரு கோரமும் உங்களையே பார்த்து கோரப்படுகின்றன சிரிக்கவும்

என்பதே உண்மை.

இந்தப் பட்டினியில் ஒவ்வொரு இரவும் ஏறத்தாழ 100 கோடி மக்கள் உணவின்றி பசித்த வயிறுடன் உறங்குகின்றனர். இவர்களுக்கு வழங்கக்கூடிய அளவு உணவு இப்போது இங்கு

உண்மையில் விளையவில்லையா?

வறுமை மற்றும் பட்டினி ஆகியப் பிரச்சனையை ஒட்டி, உலகநம்ப வகைப்படுத்தக் கூடிய பலவற்றை

கருத்துக்களை விஞ்ஞானிகளும் அரசியல்வாதிகளும் எடுத்து வகைக்கின்றனர். பெரும்பாலும் அவையெல்லாம் கட்டுக்கதைகள் என்பதே உண்மையாக இருக்கிறது. அவற்றில்

பன்னிரண்டாம் விவாதங்களைத் தொகுத்து '12 கட்டுக்கதைகள்' என்ற தலைப்பில் ஒரு ஆய்வறிக்கையை 1998-ல் வெளியிட்டிருக்கிறது பிரான்ஸ் நாட்டைச் சேர்ந்த பிரான்சஸ் மோரே லேபி தலைமையிலான குழு. ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் அலசி ஆராய்ந்து அதன்மீதும்

பொய் என்று சொல்லியிருக்கிறது அந்தக் குழு. அந்தப் பன்னிரண்டாம் 'கட்டுக்கதை'களில் முக்கியமானது, 'மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்துக்கு ஏற்ப பதோதுமான

உணர்வு உற்பத்தி இல்லா' என்பதுதான்.

இதைப்பற்றி அந்தக் குழு சொல்வது இதுதான் -

"உலகில் எல்லோரின் தேவைக்கும் அதிகமான தானியங்கள், காய்கறிகள் எல்லாமே விளைகின்றன. மொத்த விளைச்சலை அப்படியே தலகைக்கு இவ்வளவு என்று பிரித்து வழங்கினால்,

ஒவ்வொருவருக்கும், தினசரி 1.25 கிலோ தானியங்கள் மற்றும் பயறு வகைகள், ஏறத்தாழ அரை கிலோ காய்கறிகள், பழங்கள், கால் கிலோ மாமிசம், பால், முட்டைகிடகைக்கும். இவற்றின் மூலம் ஒவ்வொருவரும் பெறக்கூடிய சக்தியின் அளவு 3,500 கலோரி. ஆனால்,

Written by

Wednesday, 09 July 2008 13:15 -

நன்கு வளர்ந் திருக்கும் ஒரு மனிதனின் தவேை 2,100 கலோரி மூதல் 2,500 கலோரிகள் தான் . தினசரி 3,500 கிலோ கலோரி அளவு உணவு உட்கொண்டால் , உலகத்தில் உள்ள அத்தனை பரோக்கும் உடல் பருமன் ஓட்டிய நோய்கள் வந்து சரோம்."

பயங்கரவாத ஃபாஸ்ட் புட்!

'தூரித உணவு' எனப்படும் 'ஃபாஸ்ட்ஃபுட்' இந்தப் பல்லாயிரமாண்டு பண்பாட்டை அழிக்கிறது. தொழிற்சாலகைளில் தயாரிக்கப்பட்டு 'ஓரே சுவை, ஓரே மணம், ஓரே மாதிரியான தரம்' என்ற மூழ்க்கங்கள் புடசைபிழ வருகிற பதப்புத தப்பட்ட உணவு.

இதனை

எதிர்த்து, மக்களுடைய உணவுப் பண்பாட்டைக் காக்க இத்தாலியதை

தலமையிடமாகக்

கொண்டு சூமார் 100 நாடுகளில் இயங்குகிறது 'ஸ்லோ ஃபுட்' என்ற இயக்கம். இதன் தலைவரான கார்லோ பெர்ட்டினி, "630 கோடி மக்கள் உள்ள இந்த உலகில், தினமும் 80 கோடிக் கும் மலோன மக்கள் பசியால் வாட்கின்றனர். ஆனால், இதே உலகில் 170 கோடி மக்கள் உடல் பருமன் நோயால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். உலக உணவு உற்பத்தியோ... இன்றைய மக்கள் தகையைப் போல இரண்டு மடங்கு பரோக்கு, அதாவது சூமார் 1,200 கோடி

பரோக்குத் தவேயான அளவு விளவைக்கப்படுகிறது. என்ன பதைத்தியக்கார உலகம் இது?"

என்று ஆதங்கப்படுகிறார்.

ஓவ்வொரு நாளும் ... ஓவ்வோர் ஆண்டும்!

உலக அளவில் பட்டினியின் காரணமாக ஓவ்வொரு நாளும் 24,000 பரே மடிகின்றனர். இவர்களில் 78% பரே கழந்தகைளும், பண்களும். 140 கோடிக் கும் அதிகமான மனிதர்கள்

நீண்ட காலம் பட்டினியில் உழல்பவர்கள். மொத்தத்தில் ஓவ்வொரு ஆண்டும் 1 கோடியே 30

லட்சம் சகோதர, சகோதரிகளை பட்டினி அரக்கனுக்குக் காவு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

ஓவ்வொரு இரவும் பசித்த வயிற்றுடன் படுக்கக்கைக்குச் சலல்லும் இந்தியச் சகோதர, சகோதரிகள் 34 கோடி பரே. பட்டினி என்ற அரக்கனின் பிடியில் சிக்கி ஓவ்வொரு நாளும் சூமார் 10,000 இந்திய சகோதரர்கள் உயிரை விட்கின்றனர். இதுவே ஓராண்டுக்கு

Written by

Wednesday, 09 July 2008 13:15 -

சுமார் 40 லட்சம் பேர்.

தனக்கு ஒரு பிரச்சனை என்றதும் மனிதாபிமானம், மண்ணாங்கட்டி என்றெல்லாம் வாய்ச்சவடால் விடும் பேர்வழிகளே... இப்போது சொல்லுங்கள் ஆண்டுதோறும் 1 கோடியே

30 லட்சம் பேர் இறந்து போவதற்கு காரணம்... போதிய விளசை சலினமையா... போதுமான

மனது இல்லாமையா?

வறிடலரின் இனவெறி காரணமாக நடத்தப்பட்ட 2-ம் உலக (வணிகப்) போரில் உலகெங்கும் இறந்தவர்களின் எண்ணிக்கை 60 லட்சம் பேர். இன்று பட்டினியால் மடிபவர்கள் ஆண்டுதோறும் 130 லட்சம் பேர். அதாவது, ஒவ்வொரு ஆண்டும் இரண்டு உலகப் போர்களே

நிகழ்த்திக் கொண்டிருக்கிறான் பட்டினி அரசுகள் -செயற்கையாக!

ஆக, உலகில் பசி, பட்டினிக் கொடுமைகளுக்குக் காரணம், தவேயான அளவு விளையாதது

அல்ல. பசியில் வாடவோரிடம் போதுமான வாங்கும் சக்தி இல்லை என்பதே உண்மை.

இது

விவசாயம், விளசைச் சல் சார்ந்த பிரச்சனையில்லை. அரசியல், பொருளியல் சார்ந்த

பிரச்சனை. இததைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு இன்றைக்கு நமக்குத் தவேபப்டுவது...

மரபணு

மாற்றுப் பயிர்கள் அல்ல. தவேபப்டும் சமீகப் பொருளாதார மாற்றங்களை

செய்யக்கூடிய

அரசியல் சக்தி.

அப்படி தீர்வு காணப்பட்டால், மண்வளம் காத்து, இயற்கை வளம் பணை, தரமான சத்துக்கள் மிகுந்ததை விளைவித்துத் தரும் இயற்கை வழி விவசாயத்தின் மூலம் இன்றுள்ள மக்கள் தொகையைப் போல 3-4 மடங்கு மக்களுக்கு அமுத அன்னம் படக்க

முடியும். விவசாயிகளின் பொருளாதார நிலமையும் மமேப்டும்.

இவ்வளவு உண்மைகள், ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன என்று எடுத்துக்காட்டிய பிறகும், 'இயற்கை வழி விவசாயம் மூலம் எல்லோருக்கும் சோறு போட முடியுமா?' என்று களேவி

□□□□□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□ ...?

Written by
Wednesday, 09 July 2008 13:15 -

<http://groups.google.com/group/muththamiz/msg/0151af1ff8fde928> ?